Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (osmo prošireno vijeće)

6. srpnja 2022. *

„Javna služba – Dužnosnici – Natječaj EPSO/AD/363/18 za zapošljavanje administratorâ u području poreza – Ograničenje izbora drugog jezika na kojem se održavaju testovi – Neuvrštavanje na popis uspješnih kandidata – Prigovor nezakonitosti – Dopuštenost – Diskriminacija na osnovi jezika – Posebna narav slobodnih radnih mjesta – Opravdanje – Interes službe – Proporcionalnost”

U predmetu T-631/20,

MZ, koju zastupa M. Velardo, *avocate*,

tužiteljica,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju T. Lilamand, D. Milanowska i A.-C. Simon, u svojstvu agenata, uz asistenciju A. Dal Ferra, *avocat*,

tuženika,

OPĆI SUD (osmo prošireno vijeće),

u sastavu: J. Svenningsen (izvjestitelj), predsjednik, R. Barents, C. Mac Eochaidh, T. Pynnä i J. Laitenberger, suci,

tajnik: P. Núñez Ruiz, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak,

nakon rasprave održane 1. ožujka 2022.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: talijanski

Presudu

1 Svojom tužbom na temelju članka 270. UFEU-a tužiteljica, osoba MZ, zahtijeva poništenje odluke od 10. prosinca 2019. kojom je povjerenstvo za odabir u natječaju EPSO/AD/363/18 nakon preispitivanja odbilo uvrstiti njezino ime na popis uspješnih kandidata za zapošljavanje administratorâ razreda AD 7 u području poreza.

I. Okolnosti spora

2 Europski ured za odabir osoblja (EPSO) objavio je 11. listopada 2018. u *Službenom listu Europske unije* obavijest o otvorenom natječaju koji se temelji na kvalifikacijama i testovima EPSO/AD/363/18 radi zapošljavanja administratorâ (AD 7) u području carina i poreza (SL 2018., C 368 A, str. 1., u daljnjem tekstu: obavijest o natječaju), kako bi se sastavila dva popisa uspješnih kandidata s kojih će Europska komisija, uglavnom Glavna uprava (GU) za poreze i carinsku uniju, moći zapošljavati nove javne službenike na radna mjesta administratora.

3 U obavijesti o natječaju zahtijevalo se, među ostalim, kao uvjet sudjelovanja u natječaju, znanje najmanje dvaju službenih jezika Europske unije. Taj uvjet sudjelovanja glasio je kako slijedi:

„Kandidati moraju znati najmanje dva službena jezika EU-a; jedan najmanje na razini C1 (temeljito znanje), a drugi najmanje na razini B2 (zadovoljavajuće znanje).

Napominjemo da se najniže zahtijevane razine znanja odnose na sve jezične sposobnosti (govorenje, pisanje, čitanje i slušanje) navedene u obrascu za prijavu. Te su sposobnosti definirane u Zajedničkom europskom referentnom okviru za jezike […]

U ovoj obavijesti o natječaju pod tim jezicima mislimo na sljedeće:

– jezik 1: jezik koji se upotrebljava za računalne testove s višestrukim izborom odgovora,

– jezik 2: jezik koji se upotrebljava za odabir na temelju kvalifikacija (*Talent Screener* – Probir talenata), testove u centru za procjenu i komunikaciju između EPSO-a i kandidata koji su podnijeli valjanu prijavu; mora biti različit od jezika 1.

Jezik 2 mora biti engleski ili francuski.”

4 U obavijesti o natječaju razlog ograničenja izbora drugog jezika na engleski ili francuski jezik objašnjen je na sljedeći način:

„Uspješni kandidati koji budu zaposleni u tim područjima moraju imati zadovoljavajuće znanje (najmanje razina B2) engleskog ili francuskog jezika. Iako znanje dodatnih jezika može biti prednost, većina se odjela Komisije u području carina i poreza u analitičkom radu, internoj komunikaciji te komunikaciji s vanjskim dionicima, u publikacijama, izvješćima ili člancima o ekonomiji koristi engleskim ili francuskim jezikom, kako je navedeno u točki ‚Opis poslova radnog mjesta’ i Prilogu I. Stoga je iznimno važno poznavati engleski ili francuski jezik na zadovoljavajućoj razini. Bez zadovoljavajućeg znanja engleskog ili francuskog jezika uspješan kandidat ne bi mogao odmah početi raditi.”

5 Pod naslovom „Postupak odabira”, u točki 5. navodi se da se testiranje u centru za procjenu kandidata sastoji od četiri testa, odnosno intervjua na temelju općih kompetencija, intervjua iz relevantnog područja, rada u skupini i studije slučaja. Osam općih kompetencija („Analiza i rješavanje problema”, „Komunikacija”, „Usmjerenost na kvalitetu i rezultate”, „Učenje i razvoj”, „Određivanje prioriteta i organiziranje rada”, „Otpornost”, „Rad s drugima”, „Sposobnost vođenja”) ocjenjuje se do maksimalnih deset bodova, a kompetencije za relevantno područje do maksimalnih sto bodova. U pogledu općih kompetencija bodovni prag bio je 3/10 bodova po pojedinoj kompetenciji i 40/80 bodova ukupno, a kada je riječ o kompetencijama za relevantno područje, taj je prag iznosio 50/100 bodova.

6 Tužiteljica se 10. studenoga 2018. prijavila na taj natječaj u području poreza.

7 Zadaće koje uspješni kandidati na natječaju u području poreza mogu obavljati opisane su u obavijesti o natječaju na sljedeći način:

„Od stručnih referenata u odjelu Uprave za izravno ili neizravno oporezivanje ili jednom od odjela za fiskalne potpore [GU-a za tržišno natjecanje] očekuje se da budu spremni odmah početi raditi te da uz pomoć nadređenih sastavljaju dokumente o području za koje su nadležni i sudjeluju na sastancima s predstavnicima država članica i drugim dionicima kako bi objasnili/unaprijedili položaj Europske komisije. Od njih se očekuje da svoj odjel predstavljaju na sastancima s drugim službama Komisije i odgovaraju na pitanja javnosti i zastupnika u Europskom parlamentu. Očekuje se i da sudjeluju u izradi informativnih izvješća koja se sastavljaju za potrebe povjerenika, glavnog direktora ili direktora njihove Glavne uprave, prema potrebi. Ovisno o odjelu u kojem su zaposleni, od njih se očekuje da izrađuju zakonodavne akte, radne dokumente ili članke o ekonomiji.”

8 Osim toga, Prilog I. obavijesti o natječaju, naslovljen „Opis poslova radnog mjesta”, detaljnije objašnjava te poslove na sljedeći način:

„[Općenito, posao je] administratora (AD 7) u području poreza pomoći donositeljima odluka u ostvarenju misije njihove institucije, pružati pravnu, ekonomsku i/ili statističku analizu koja je potrebna za pokretanje, razvoj, ocjenu politika EU-a i/ili upravljanje tim politikama u području izravnih i/ili neizravnih poreza, uključujući određivanje transfernih cijena ili fiskalne potpore.

Uspješni kandidati analizirat će pitanja povezana s izravnim i/ili neizravnim oporezivanjem, davati pravne ocjene u skladu s primjenjivim pravilima i postupcima u području poreza ili državnih potpora, analizirati njihove učinke, predstavljati nacrte [zakonodavnih] akata i provoditi ekonomsku analizu tih pitanja. Kandidati će možda morati razvijati komunikacijske aktivnosti u svojem području rada, sudjelovati u konferencijama i drugim događajima, obavljati poslove koordinacije i sudjelovati u pregovorima na međunarodnoj razini, i to u vezi s poreznom politikom Europske unije u područjima [ekonomske analize i ocjene poreza, izravnih i neizravnih poreza, poreza na dodanu vrijednost i drugih neizravnih poreza (okoliš, prijevoz, energija i trošarine)] […]”

9 Tužiteljica, talijanska državljanka, odabrala je talijanski kao jezik 1 i francuski kao jezik 2 (u daljnjem tekstu: drugi jezik), na kojem je sastavila svoju prijavu. Tom je prilikom izjavila da francuskim jezikom vlada na istoj razini kao i talijanskim, odnosno na razini „C2” prema Zajedničkom europskom referentnom okviru za jezike, osim što se tiče pisanog izražavanja, u kojem francuskim jezikom vlada na razini „C1”.

10 Tužiteljica je 4. travnja 2019. i 4. lipnja 2019. sudjelovala u testovima u centru za procjenu kandidata, koji su se sastojali od studije slučaja, rada u skupini i dvaju pojedinačnih intervjua s povjerenstvom za odabir. Ti su se testovi održavali na drugom jeziku.

11 Dopisom od 17. srpnja 2019. predsjednik povjerenstva obavijestio je tužiteljicu o odluci povjerenstva za odabir da njezino ime ne uvrsti na popis uspješnih kandidata, zbog toga što ipak nije dobila najmanju potrebnu ocjenu u svakom od provedenih testova (u daljnjem tekstu: odluka od 17. srpnja 2019.). Tom dopisu bio je priložen indeks kompetencija iz kojeg proizlazi, među ostalim, to da je tužiteljica dobila, s jedne strane, negativnu ocjenu 37/80 bodova za osam općih kompetencija i, s druge strane, ocjenu 80/100 bodova za kompetencije za relevantno područje koje je odabrala.

12 Dopisom od 27. srpnja 2019. tužiteljica je povjerenstvu za odabir podnijela zahtjev za preispitivanje, sastavljen na francuskom jeziku, koji je odbijen odlukom povjerenstva za odabir od 10. prosinca 2019. (u daljnjem tekstu: odluka od 10. prosinca 2019.).

13 Porukom elektroničke pošte od 9. ožujka 2020. tužiteljica je na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) podnijela žalbu tijelu za imenovanje, sastavljenu na talijanskom jeziku.

14 Porukom elektroničke pošte od 1. travnja 2020. EPSO je obavijestio tužiteljicu da je, u skladu s točkom 4.3.1. Priloga III. Obavijesti o natječaju, njezina žalba trebala biti podnesena na drugom jeziku, odnosno francuskom, i da se stoga njezina žalba, sastavljena na talijanskom jeziku, neće uzeti u obzir ako njezin prijevod na francuski jezik ne bude dostavljen tijelu za imenovanje do 1. svibnja 2020.

15 Tužiteljica je porukom elektroničke pošte od 9. travnja 2020. dostavila prijevod svoje žalbe na francuski jezik tijelu za imenovanje, koje ju je odbilo odlukom od 8. srpnja 2020. (u daljnjem tekstu: odluka o odbijanju žalbe).

II. Zahtjevi stranaka

16 Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi odluke od 17. srpnja 2019. i 10. prosinca 2019. kao i odluku o odbijanju žalbe;

– naloži Komisiji snošenje troškova.

17 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– naloži tužiteljici snošenje troškova.

III. Pravo

A. Predmet spora

18 Valja podsjetiti na to da, prema sudskoj praksi, kada kandidat na natječaju zahtijeva preispitivanje odluke povjerenstva za odabir, upravo odluka koju ono donese nakon preispitivanja situacije kandidata predstavlja akt kojim je on oštećen u smislu članka 90. stavka 2. odnosno, ovisno o slučaju, članka 91. stavka 1. Pravilnika o osoblju. Odlukom donesenom nakon preispitivanja zamjenjuje se prvotna odluka povjerenstva za odabir (vidjeti presudu od 5. rujna 2018., Villeneuve/Komisija, T-671/16, EU:T:2018:519, t. 24. i navedenu sudsku praksu).

19 U ovom slučaju akt kojim se nanosi šteta tužiteljici je odluka od 10. prosinca 2019. o neuvrštavanju njezina imena na popis uspješnih kandidata na natječaju (u daljnjem tekstu: pobijana odluka), donesena nakon preispitivanja.

20 Što se tiče zahtjeva koji se formalno odnose na odluku o odbijanju žalbe, valja podsjetiti na to da tužba, čak i ako je formalno podnesena protiv odluke o odbijanju žalbe, dovodi do toga da Opći sud odlučuje o aktu kojim je nastala šteta, protiv kojeg je žalba bila podnesena (presuda od 17. siječnja 1989., Vainker/Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, t. 8.), osim ako odbijanje žalbe ima drukčiji doseg u odnosu na akt koji je predmet žalbe (vidjeti presudu od 21. svibnja 2014., Mocová/Komisija, T-347/12 P, EU:T:2014:268, t. 34. i navedenu sudsku praksu).

21 U ovom slučaju, s obzirom na to da se njome odbija žalba i potvrđuje odluka povjerenstva za odabir o neuvrštavanju tužiteljičina imena na popis uspješnih kandidata, odluka o odbijanju žalbe nema samostalni sadržaj pobijane odluke. U takvom slučaju zakonitost pobijane odluke stoga treba ispitati uzimajući u obzir obrazloženje odluke o odbijanju žalbe, s obzirom na to da bi se to obrazloženje trebalo podudarati s navedenim aktom (vidjeti u tom smislu presudu od 24. ožujka 2021., BK/EASO, T-277/19, neobjavljenu, EU:T:2021:161, t. 43. i navedenu sudsku praksu).

B. Meritum

22 Tužiteljica navodi pet tužbenih razloga u prilog svojoj tužbi. Prvi tužbeni razlog temelji se na prigovoru nezakonitosti pravila o jeziku predviđenih u obavijesti o natječaju, drugi na povredi načela stabilnosti povjerenstva za odabir, treći na povredi obavijesti o natječaju, četvrti na povredi članka 5. petog stavka Priloga III. Pravilniku o osoblju i peti na povredi obveze obrazlaganja.

23 U okviru prvog tužbenog razloga tužiteljica se poziva na nezakonitost odredbi obavijesti o natječaju koje, s jedne strane, ograničavaju izbor drugog jezika na kojem se održavaju testovi u centru za procjenu kandidata (u daljnjem tekstu: sporno ograničenje) na francuski i engleski jezik i, s druge strane, obvezuju kandidate da taj jezik upotrebljavaju u svojoj komunikaciji s EPSO-om (u daljnjem tekstu: sporna obveza).

24 Komisija zahtijeva da se taj prigovor nezakonitosti odbaci kao nedopušten i u svakom slučaju odbije kao neosnovan.

1. Dopuštenost prvog tužbenog razloga, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti obavijesti o natječaju

25 S obzirom na njihove dosege, prigovor nezakonitosti obavijesti o natječaju valja odvojeno razmotriti s obzirom na, s jedne strane, sporno ograničenje i, s druge strane, spornu obvezu.

a) Dopuštenost prigovora nezakonitosti obavijesti o natječaju u dijelu u kojem se u njoj propisuje sporno ograničenje

26 Pozivajući se na sudsku praksu proizašlu iz presude od 14. prosinca 2017., PB/Komisija (T-609/16, EU:T:2017:910), Komisija ističe da prigovor nezakonitosti spornog ograničenja treba odbaciti kao nedopušten.

27 U tom pogledu tvrdi da, s obzirom na nepostojanje uske veze između obrazloženja pobijane odluke i prvog tužbenog razloga, koji se temelji na nezakonitosti obavijesti o natječaju, navedeni tužbeni razlog treba odbaciti zbog nepravodobnosti. Prema Komisijinu mišljenju, osporavanje pravila o jeziku na kojem se održavaju testovi na natječaju dopušteno je samo ako kandidat podnese žalbu protiv obavijesti o natječaju u roku od tri mjeseca od dana njezine objave.

28 Komisija smatra da se pobijana odluka ne temelji na elementima koji su usko povezani s pravilima o jeziku na kojem se održavaju testovi, nego isključivo na negativnoj ocjeni tužiteljičinih općih kompetencija, tako da ne postoji uska veza između obrazloženja pobijane odluke i tužbenog razloga koji se temelji na nezakonitosti obavijesti o natječaju.

29 Dodaje da bi znatni nedostatci koji su utvrđeni tijekom testiranja određenih općih kompetencija također bili utvrđeni i da je tužiteljica sudjelovala u testovima na nekom drugom jeziku. U svakom slučaju, tužiteljica nije pomoću konkretnih pokazatelja dokazala da je uporaba francuskog jezika za nju bila nedostatak prilikom testiranja i da je mogla ostvariti bolje rezultate da su testovi provedeni na nekom drugom jeziku.

30 Tužiteljica osporava te argumente.

31 Uvodno valja podsjetiti na to da je članak 277. UFEU-a izraz općeg načela koje svakoj stranci jamči pravo da u svrhu poništenja odluke koja se na nju izravno i osobno odnosi osporava valjanost ranijih akata institucije koji čine pravni temelj pobijane odluke ako ta stranka nedvojbeno nije imala pravo podnošenja izravne tužbe protiv tih akata, čije posljedice stoga trpi a da nije bila u mogućnosti zahtijevati njihovo poništenje (vidjeti u tom smislu presude od 10. srpnja 2003., Komisija/BCE, C-11/00, EU:C:2003:395, t. 75.; od 17. prosinca 2020., BP/FRA, C-601/19 P, neobjavljenu, EU:C:2020:1048, t. 26. i od 22. travnja 2004., Schintgen/Komisija, T-343/02, EU:T:2004:111, t. 26.).

32 U ovom slučaju, s obzirom na to da se argument o postojanju zapreke vođenju postupka, koji je istaknula Komisija, temelji na pretpostavci da tužiteljica nije pravodobno osporila obavijest o natječaju, odnosno u roku od tri mjeseca od dana njezine objave, najprije valja ispitati je li tužiteljica nedvojbeno takvu mogućnost imala.

33 U ovom slučaju ne može se smatrati da je dopuštenost tužbe za poništenje koju je tužiteljica podnijela protiv obavijesti o natječaju, u dijelu u kojem se u njoj propisuje sporno ograničenje, očita. Naime, valja podsjetiti na to da obavijest o natječaju iznimno može biti predmet tužbe za poništenje ako, propisujući uvjete kojima se isključuje prijava stranke, ona predstavlja odluku

kojom je ista oštećena, u smislu članaka 90. i 91. Pravilnika o osoblju (vidjeti u tom smislu presudu od 19. lipnja 1975., Küster/Parlament, 79/74, EU:C:1975:85, t. 5. do 8. i rješenje od 24. lipnja 2013., Mateo Pérez/Komisija, F-144/11, EU:F:2013:86, t. 46. i navedenu sudsku praksu).

34 Međutim, posljedica spornog ograničenja nije isključenje prijave kandidata koji, poput tužiteljice, smatra da vlada najmanje dvama službenim jezicima Unije na razini koja se zahtijeva u obavijesti o natječaju. Stoga, s obzirom na to da ne određuje uvjete kojima se isključuje tužiteljičina prijava, obavijest o natječaju nije odluka kojom joj se nanosi šteta i zbog toga se ona nije mogla osporavati tužbom za poništenje.

35 S obzirom na načelo djelotvorne sudske zaštite, utvrđeno u članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, koje podrazumijeva da akt koji ne može biti predmet tužbe za poništenje na temelju članka 270. UFEU-a mora moći biti predmet prigovora nezakonitosti na temelju članka 277. UFEU-a, dopuštenost prigovora nezakonitosti općeg akta u tom je slučaju uvjetovana samo dvama uvjetima, odnosno time da je pojedinačni akt donesen izravnom primjenom općeg akta i time da tužitelj ima pravni interes pobijati pojedinačni akt protiv kojeg je podnesena glavna tužba (vidjeti u tom smislu presudu od 11. srpnja 2007., Wils/Parlament, F-105/05, EU:F:2007:128, t. 36. i navedenu sudsku praksu).

36 Kada je riječ o prvom uvjetu, prema kojem pobijana odluka mora biti donesena na temelju izravne primjene obavijesti o natječaju, valja pojasniti da je Sud prihvatio da se prigovor nezakonitosti može valjano podnijeti protiv odredbi općeg akta na kojima se temelje navedene odluke i koje su izravno pravno povezane s takvom odlukom (vidjeti presudu od 8. rujna 2020., Komisija i Vijeće/Carreras Sequeros i dr., C-119/19 P i C-126/19 P, EU:C:2020:676, t. 69. i navedenu sudsku praksu).

37 U tom je pogledu dovoljno podsjetiti na to da navedena obavijest – s obzirom na to da je njezin tekst činio i zakonski okvir i okvir za ocjenu povjerenstva za odabir (vidjeti presudu od 14. prosinca 2018., UR/Komisija, T-761/17, neobjavljenu, EU:T:2018:968, t. 65. i navedenu sudsku praksu) – iako nije pravna osnova pobijane odluke u užem smislu, u najmanju ruku jest jedan od pravnih akata koji čine pravni okvir u okviru kojega je ona morala biti donesena.

38 Osim toga, pobijana odluka donesena je u skladu s postupkom predviđenim u obavijesti o natječaju, iz čega proizlazi da je sporno ograničenje izravno pravno povezano s pobijanom odlukom (vidjeti u tom smislu presudu od 14. srpnja 2021., Carbajo Ferrero/Parlament, T-670/19, neobjavljenu, u žalbenom postupku, EU:T:2021:435, t. 56.).

39 Kad je riječ o drugom uvjetu koji se odnosi na pravni interes, a pod pretpostavkom da se Komisijina argumentacija može shvatiti kao dovođenje u pitanje tužiteljičina interesa da zahtijeva poništenje pobijane odluke zbog toga što je sporno ograničenje nezakonito, važno je podsjetiti na to da je točno da tužiteljica nije ovlaštena postupati u interesu zaštite zakonitosti ili institucija i da u prilog osnovanosti tužbe za poništenje može isticati samo prigovore koji se odnose na nju osobno (presuda od 30. lipnja 1983., Schloh/Vijeće, 85/82, EU:C:1983:179, t. 14.).

40 Međutim, taj zahtjev podrazumijeva samo to da se na tužiteljičinim prigovorima mora moći temeljiti ono poništenje od kojeg ona može imati koristi, odnosno, u ovom slučaju, da prigovor nezakonitosti svojim ishodom može donijeti korist stranci koja ga je istaknula (presuda od 29. studenoga 2006., Campoli/Komisija, T-135/05, EU:T:2006:366, t. 132.). Prema sudskoj praksi na koju se Komisija pozvala, u svakom se slučaju samo u nedostatku uske veze između razloga

pobijane odluke i tužbenog razloga koji se temelji na nezakonitosti obavijesti o natječaju potonji mora proglasiti nedopuštenim (vidjeti u tom smislu presudu od 14. prosinca 2017., PB/Komisija, T-609/16, EU:T:2017:910, t. 29. i navedenu sudsku praksu).

41 Međutim, u tom se pogledu od tužiteljice ne može zahtijevati da, zbog opasnosti nametanja tereta dokazivanja koji je nemoguće zadovoljiti, dokaže da bi, izvršenjem poništavajuće presude u skladu s člankom 266. UFEU-a, nužno dobila bolju ocjenu na testovima u centru za procjenu kandidata, nego samo to da takva mogućnost nije isključena, pri čemu se podsjeća na to da Opći sud ne može zamijeniti ocjenu povjerenstva za odabir svojom ocjenom.

42 U tom pogledu, valja pojasniti to da obavijest o natječaju ne nalaže kandidatima da kao jezik 1 odaberu jezik kojim najbolje vladaju. Prema tome, davanje prednosti engleskom ili francuskom jeziku, uz isključivanje svih ostalih službenih jezika Europske unije, može, kao što to tvrdi tužiteljica, prilikom testiranja u povoljniji položaj staviti kandidate koji najbolje vladaju jednim od tih dvaju jezika, a na štetu drugih kandidata kod kojih to nije slučaj.

43 Naime, već je presuđeno da se razina poznavanja drugog jezika kandidata neizbježno i nužno odražava u testovima koji se održavaju na tom jeziku, a kojima se testiraju opće i posebne kompetencije poput onih koje su predviđene predmetnim natječajem (presuda od 9. lipnja 2021., Calhau Correia de Paiva/Komisija, T-202/17, u žalbenom postupku, EU:T:2021:323, t. 55.).

44 U tom se okviru može, među ostalim, istaknuti da iz obrazaca korištenih za ocjenu općih kompetencija, koje je Komisija dostavila u odgovoru na mjeru upravljanja postupkom, proizlazi da vladanje jezikom može utjecati na ocjenu općih kompetencija kandidata.

45 Konkretno, tijekom intervjua na temelju općih kompetencija povjerenstvo za odabir moralo je pri ocjenjivanju „Komunikacije” voditi računa ima li kandidat poteškoće da se na razumljiv ili dovoljno precizan način usmeno izrazi. Isto vrijedi i za ocjenu te kompetencije u studiji slučaja, s obzirom na to da je predviđeno da povjerenstvo za odabir kandidatima daje manju ocjenu ako smatra da su „korišteni jezik, rječnik, stil i registar neodgovarajući”.

46 Osim toga, kao što je to navedeno u točki 9. ove presude, sama je tužiteljica u svojoj prijavi navela da je njezino pisano izražavanje na francuskom jeziku lošije nego ono na talijanskom, jeziku kojim najbolje vlada, pa se stoga ne može isključiti da je slabije poznavanje tog drugog jezika moglo utjecati na njezinu ocjenu na pisanom testiranju.

47 U tim okolnostima, ne može se bez daljnjega isključiti to da bi tužiteljica, čija je ukupna dobivena ocjena općih kompetencija, to jest 37/80 bodova, znatno niža od one koju je dobila za kompetencije za relevantno područje, to jest 80/100 bodova, i koja je među ostalim dobila ocjenu 4,5/10 bodova za kompetenciju „Komunikacija”, također nižu od ocjene kompetencija za relevantno područje, mogla dobiti bolju ocjenu da je imala priliku sudjelovati u testovima na svojem materinskom jeziku, odnosno talijanskom. Naime, kao što to proizlazi iz točaka 44. i 45. ove presude, vladanje jednim jezikom, osim tehničke terminologije koja se odnosi na relevantno područje, osobito se može odraziti na ocjenjivanje općih kompetencija kandidata. Također, znatna razlika između ocjene tužiteljičinih općih kompetencija i ocjene njezinih kompetencija za relevantno područje konkretan je pokazatelj da je to mogao biti slučaj u ovom predmetu.

48 S obzirom na prethodno navedeno, valja zaključiti da je prigovor nezakonitosti obavijesti o natječaju u dijelu u kojem se njome propisuje sporno ograničenje dopušten.

b) Dopuštenost prigovora nezakonitosti obavijesti o natječaju u dijelu u kojem se njome propisuje sporna obveza

49 Komisija tvrdi da je prigovor nezakonitosti obavijesti o natječaju u dijelu u kojem se njome propisuje sporna obveza nedopušten jer tužiteljica nema nikakav interes za isticanje navodne nezakonitosti. Ističe da pobijana odluka ne ovisi o činjenici da je tužiteljica bila obvezna komunicirati s EPSO-om na drugom jeziku niti o činjenici da je svoju žalbu trebala podnijeti na francuskom jeziku.

50 Tužiteljica osporava te argumente.

51 Valja podsjetiti na to da doseg prigovora nezakonitosti treba biti ograničen na ono što je neophodno za rješenje spora (presuda od 10. lipnja 2020., Oosterbosch/Parlament, T-131/19, neobjavljena, EU:T:2020:250, t. 54.). Budući da cilj članka 277. UFEU-a nije omogućavanje stranci da u potporu bilo kojem pravnom sredstvu osporava primjenjivost bilo kojeg općeg akta, akt čija se nezakonitost ističe mora biti primjenjiv, izravno ili neizravno, na slučaj koji je predmet pravnog sredstva (vidjeti presudu od 8. rujna 2020., Komisija i Vijeće/Carreras Sequeros i dr., C-119/19 P i C-126/19 P, EU:C:2020:676, t. 68. i navedenu sudsku praksu).

52 U tom pogledu, neovisno o činjenici da članak 20. stavak 2. točka (d) UFEU-a i članak 41. stavak 4. Povelje o temeljnim pravima propisuju pravo obraćanja institucijama Unije na jednom od jezika Ugovorâ i dobivanja odgovora na istom jeziku, dovoljno je utvrditi da sporna obveza nije imala nikakav izravan ili neizravan utjecaj na sadržaj pobijane odluke. Naime, odluka povjerenstva o neuvrštavanju tužiteljičina imena na popis uspješnih kandidata nakon testova nije, ni izravno ni neizravno, povezana s obvezom komuniciranja s EPSO-om na drugom jeziku natječaja.

53 Budući da ne postoji nikakva veza, a pogotovo ne izravna pravna veza između pobijane odluke i sporne obveze, ne može se stoga smatrati da ta odluka predstavlja mjeru primjene obavijesti o natječaju u dijelu u kojem se njome propisuje navedena obveza.

54 Prigovor nezakonitosti obavijesti o natječaju u dijelu u kojem se njome propisuje sporna obveza stoga treba odbaciti kao nedopušten.

55 S obzirom na sve prethodno navedeno, prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti obavijesti o natječaju, treba proglasiti dopuštenim samo u dijelu u kojem se odnosi na sporno ograničenje.

2. Osnovanost prigovora nezakonitosti obavijesti o natječaju u dijelu u kojem se njome propisuje sporno ograničenje

56 U prilog prigovoru nezakonitosti tužiteljica ističe da sporno ograničenje predstavlja diskriminaciju na osnovi jezika, zabranjenu člankom 1.d Pravilnika o osoblju. U tom kontekstu najprije valja provjeriti dovodi li sporno ograničenje do različitog postupanja na osnovi jezika i, ako je potrebno, je li to različito postupanje opravdano legitimnim ciljem, a zatim, naposljetku, je li ono proporcionalno ostvarenju legitimnog cilja koji se eventualno želi postići.

a) Postojanje diskriminacije na osnovi jezika

57 Tužiteljica u biti tvrdi da ju je sporno ograničenje stavilo u nepovoljniji položaj tijekom testiranja u odnosu na kandidate čiji je materinski ili glavni jezik, odnosno jezik kojim najbolje vladaju, engleski ili francuski.

58 Komisija osporava tu argumentaciju tvrdeći, u bitnome, da poznavanje jezika na razini višoj od najmanje potrebne, u skladu s obavijesti o natječaju, nije dio znanja i kompetencija koje se ocjenjuju pomoću testova u centru za procjenu.

59 Najprije valja podsjetiti na to da članak 1.d stavak 1. prvi podstavak Pravilnika o osoblju propisuje da je pri njegovoj primjeni zabranjena svaka diskriminacija poput, među ostalim, diskriminacije na osnovi jezika.

60 U ovom slučaju, činjenica da je kandidatima bilo naloženo da kao drugi jezik natječaja odaberu isključivo engleski ili francuski jezik predstavlja razliku u postupanju na osnovi jezika, koju ta odredba u načelu zabranjuje.

61 Naime, važno je podsjetiti na to da obavijest o natječaju nije zabranjivala kandidatima koji su najbolje vladali engleskim ili francuskim jezikom da odaberu taj jezik kao drugi jezik. Iz toga slijedi da, kao što je to utvrđeno u točki 42. ove presude, davanje prednosti engleskom ili francuskom, kao drugom jeziku, može prilikom održavanja testova u centru za procjenu staviti u povoljniji položaj kandidate koji najbolje vladaju jednim od tih dvaju jezika, na štetu drugih kandidata koji, iako u dovoljnoj mjeri vladaju najmanje dvama službenim jezicima Unije, ipak nisu imali mogućnost sudjelovati u testovima na jeziku kojim najbolje vladaju.

62 Iz članka 1.d stavka 6. prve rečenice Pravilnika o osoblju proizlazi međutim da su moguća ograničenja te zabrane, pod uvjetom da se ona temelje na „objektivnim i opravdanim razlozima”, i da su usmjerena na opravdane ciljeve od općeg interesa u okviru kadrovske politike.

63 Stoga je široka diskrecijska ovlast koju Unijine institucije imaju u pogledu organizacije svojih službi, a osobito u pogledu utvrđivanja kriterija sposobnosti koji se zahtijevaju za slobodno radno mjesto i, s obzirom na te kriterije i u interesu službe, uvjeta i načina organizacije natječaja, nužno uređena člankom 1.d Pravilnika o osoblju, tako da se razlike u postupanju na temelju jezika, koje proizlaze iz ograničenja u pogledu jezičnih pravila natječaja kojim se ograničava broj službenih jezika, mogu dopustiti samo ako je takvo ograničenje objektivno opravdano i proporcionalno stvarnim potrebama službe (vidjeti presudu od 26. ožujka 2019., Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, t. 90. i navedenu sudsku praksu).

64 Stoga valja ispitati je li diskriminacija na osnovi jezika koja proizlazi iz spornog ograničenja opravdana legitimnim ciljem i, prema potrebi, proporcionalna stvarnim potrebama službe, kako su opisane u obavijesti o natječaju.

b) Opravdanje diskriminacije na osnovi jezika

65 Tužiteljica tvrdi da je na tijelu za imenovanje da na temelju elemenata povezanih sa zahtjevima slobodnog radnog mjesta koje, s jedne strane, sud može provjeriti i koji su, s druge strane, razumljivi kandidatima, dokaže da je sporno ograničenje opravdano i proporcionalno stvarnim potrebama službe.

66 U tom pogledu ističe da opravdanje koje je iznijelo tijelo za imenovanje u obavijesti o natječaju, odnosno omogućavanje da se zaposle dužnosnici koji su spremni odmah početi raditi, ne pojašnjava vezu koja postoji između spornog ograničenja i opisa poslova radnog mjesta, kako je naveden u Prilogu I. obavijesti o natječaju. Nije isključeno da se određeni poslovi mogu obavljati, među ostalim, na talijanskom jeziku. Osim toga, s obzirom na njegovu opću formulaciju, sporno ograničenje ne može se opravdati ni prirodom testova u centru za procjenu kandidata.

67 Što se tiče podataka koje je Komisija dostavila tijekom postupka, tužiteljica smatra da oni nisu relevantni i da u svakom slučaju nije utvrđeno da su engleski i francuski jezici koji se najčešće upotrebljavaju u obavljanju poslova slobodnih radnih mjesta, uz isključenje svih ostalih jezika Unije.

68 Komisija osporava tu argumentaciju, u bitnome tvrdeći da je sporno ograničenje opravdano dvama legitimnim ciljevima, koji su potkrijepljeni dokazima koji se sastoje od tablice u kojoj se navode jezici koje govore članovi osoblja GU-a za poreze i carinsku uniju i GU-a za tržišno natjecanje, tablica u kojima se detaljno navode jezici kojima se u obavljanju svojih poslova koriste članovi osoblja tih glavnih uprava i obavijesti o slobodnim radnim mjestima koje su objavile te uprave od 1. siječnja 2016. do 9. siječnja 2020.

69 Uvodno valja podsjetiti na to da, iako članak 28. točka (f) Pravilnika o osoblju navodi da se dužnosnik smije imenovati samo ako dostavi dokaz o izvrsnom poznavanju jednog od jezika Unije i o zadovoljavajućem poznavanju nekog drugog jezika Unije „na razini potrebnoj za obavljanje poslova”, taj članak ne navodi kriterije koji se mogu uzeti u obzir za ograničavanje izbora tog jezika između službenih jezika navedenih u članku 1. Uredbe br. 1 Vijeća od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 1958., 17, str. 385.), kako je izmijenjena (vidjeti presudu od 15. rujna 2016., Italija/Komisija, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, t. 85. (neobjavljena) i navedenu sudsku praksu i rješenje od 5. rujna 2019., Italija/Komisija, T-313/15 i T-317/15, neobjavljeno, EU:T:2019:582, t. 55. i navedenu sudsku praksu).

70 Takvi kriteriji ne proizlaze ni iz članka 27. Pravilnika o osoblju, čiji prvi stavak propisuje, a da se ne poziva na poznavanje jezika, da se „[z]apošljavanje […] provodi kako bi institucija dobila najsposobnije, najučinkovitije i najčasnije dužnosnike koji se odabiru na najširoj mogućoj zemljopisnoj osnovi među državljanima država članica Unije” i da „nijedno radno mjesto nije rezervirano za državljane određene države članice”. Isto vrijedi i za drugi stavak tog članka, u kojem se samo navodi da „[n]ačelo jednakosti građana Unije omogućuje svakoj instituciji da donese odgovarajuće mjere ako primijeti znatnu neravnotežu državljanstva među dužnosnicima koja se ne može opravdati objektivnim kriterijima”, osobito pojašnjavajući da „[t]e odgovarajuće mjere moraju biti opravdane i ne smiju nikada imati za posljedicu kriterije za zapošljavanje koji se ne temelje na zaslugama”.

71 Iako iz članka 1. stavka 1. točke (f) Priloga III. Pravilniku o osoblju proizlazi da se u natječaju može eventualno odrediti razina poznavanja jezika koja je potrebna s obzirom na „posebnu narav određenog slobodnog radnog mjesta”, ta odredba ni u kojem smislu ne predstavlja opće odobrenje za sužavanje izbora drugog jezika natječaja na ograničen broj službenih jezika među onima navedenima u članku 1. Uredbe br. 1 (vidjeti u tom smislu presudu od 15. rujna 2016., Italija/Komisija, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, t. 86. (neobjavljena) i navedenu sudsku praksu; vidjeti i rješenje od 5. rujna 2019., Italija/Komisija, T-313/15 i T-317/15, neobjavljeno, EU:T:2019:582, t. 56. i navedenu sudsku praksu).

72 U ovom slučaju Komisija je navela da je sporno ograničenje opravdano, s jedne strane, kao što to proizlazi iz Općih smjernica Vijeća voditelja administracije o uporabi jezikâ u natječajima koje organizira EPSO, koje se nalaze u Prilogu II. Općim pravilima otvorenih natječaja (SL 2015., C 70A, str. 1., u daljnjem tekstu: Prilog II), prirodom testova u centru za procjenu i, s druge strane, kako proizlazi iz sadržaja obavijesti o natječaju navedenog u točki 4. ove presude, ciljem raspolaganja dužnosnicima koji mogu odmah početi raditi.

1) Opravdanje koje se temelji na prirodi testova u centru za procjenu

73 U skladu s Općim smjernicama Vijeća voditelja administracije o uporabi jezikâ u natječajima koje organizira EPSO, koje se nalaze u Prilogu II., na koje se Komisija poziva, sporno ograničenje opravdano je prirodom testova u centru za procjenu jer traži „kako bi se omogućio pošten postupak procjene kandidata, a kandidatima [izravnu komunikaciju] s procjeniteljima i ostalim kandidatima koji sudjeluju u određenom testiranju, [neovisno o tome odvija li se procjena na jeziku] koji svi poznaju (*lingua franca*) ili, u određenim slučajevima, [na glavnom jeziku] natječaja”.

74 Međutim, taj se razlog ne može prihvatiti jer se zbog svoje općenite formulacije to opravdanje može primijeniti na bilo koji natječajni postupak, neovisno o posebnoj naravi slobodnih radnih mjesta koja se popunjavaju na kraju predmetnog postupka odabira.

75 Uostalom, iz navedenog Priloga II. proizlazi da postupak odabira, uspostavljen 2010., a osobito testovi u centru za procjenu, imaju za cilj bolje predvidjeti hoće li kandidati biti u stanju obavljati svoje poslove. Iz toga proizlazi da je taj argument, koji se temelji na prirodi postupka odabira, usko povezan s razlogom koji se temelji na nužnosti da novozaposlene osobe mogu odmah početi raditi. Stoga, ako bi potonji razlog otpao, argument koji se temelji na prirodi postupka odabira ne bi sam po sebi mogao opravdati ograničenje broja jezika koji se mogu odabrati kao drugi jezik natječaja (vidjeti u tom smislu presudu od 9. lipnja 2021., Calhau Correia de Paiva/Komisija, T-202/17, u žalbenom postupku, EU:T:2021:323, t. 98. (neobjavljena)).

76 U tim okolnostima valja ispitati je li potreba raspolaganja dužnosnicima koji mogu odmah početi raditi, s obzirom na posebnu narav slobodnih radnih mjesta, navedenu u točkama 7. i 8. ove presude, legitimno opravdanje spornog ograničenja.

2) Opravdanje koje se temelji na potrebi raspolaganja dužnosnicima koji mogu odmah početi raditi

77 Prema sudskoj praksi, priznato je doduše da postoji interes službe da osobe koje institucije Unije zapošljavaju mogu, nakon završetka postupka odabira, poput predmetnog, odmah početi raditi i stoga brzo preuzeti poslove koje im navedene institucije namjeravaju povjeriti (vidjeti presudu od 8. rujna 2021., Španjolska/Komisija, T-554/19, neobjavljenu, EU:T:2021:554, t. 65. i navedenu sudsku praksu).

78 U tom je pogledu, čak i pod pretpostavkom da je uvijek nužno potrebno predvidjeti vrijeme za prilagodbu na nove radne zadatke i rutine kao i vrijeme potrebno za integraciju u novu službu, legitimno to da institucija teži zapošljavanju osoba koje su, u trenutku preuzimanja dužnosti, u najmanju ruku sposobne, s jedne strane, komunicirati sa svojim nadređenima i kolegama te stoga shvatiti, što je moguće brže i potpunije, opseg poslova koji im je povjeren i sadržaj zadataka koje će morati obavljati i, s druge strane, komunicirati s kolegama i vanjskim suradnicima predmetne

službe. Naime, kao što je presuđeno, poznavanje jezika je za dužnosnike ključan element njihove karijere. Prema tome, valja smatrati legitimnim to da institucija teži zapošljavanju osoba koje mogu učinkovito upotrebljavati i što je prije moguće razumjeti jezik ili jezike koji se upotrebljavaju u profesionalnoj sredini u koju će se te osobe integrirati (vidjeti presudu od 8. rujna 2021., Španjolska/Komisija, T-554/19, neobjavljenu, EU:T:2021:554, t. 66. i navedenu sudsku praksu).

79 Međutim, na sudu Unije je da *in concreto* ispita jezična pravila natječaja poput onih o kojima je riječ u spornoj obavijesti o natječaju, s obzirom na to da je samo na temelju takvog ispitivanja moguće utvrditi poznavanje jezika koje institucije, kada je riječ o posebnim poslovima, mogu objektivno zahtijevati u interesu službe i je li stoga ograničenje izbora jezika koji se mogu koristiti u sudjelovanju na natječaju objektivno opravdano i proporcionalno stvarnim potrebama službe (presuda od 26. ožujka 2019., Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, t. 94.).

80 Konkretnije, sud Unije mora provjeriti ne samo materijalnu točnost navedenih dokaznih elemenata, njihovu pouzdanost i dosljednost, nego mora provjeriti i jesu li ti elementi skup relevantnih podataka koje treba uzeti u obzir prilikom ocjene složene situacije te mogu li se njima poduprijeti zaključci koji su na temelju njih izvedeni (vidjeti presudu od 26. ožujka 2019., Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, t. 104. i navedenu sudsku praksu).

81 U ovom predmetu najprije valja utvrditi da sam opis poslova radnog mjesta koji se nalazi u obavijesti o natječaju i Prilogu I. toj obavijesti nije dovoljan za utvrđenje da samo dva jezika na koje je ograničen izbor drugog jezika predmetnog natječaja omogućuju uspješnim kandidatima tog natječaja da mogu odmah početi raditi. Naime, nijedan element iz obavijesti o natječaju ne dokazuje stvarnu upotrebu tih dvaju jezika u ispunjavanju zadaća nabrojenih u navedenoj obavijesti o natječaju i njezinu Prilogu I.

82 Naprotiv, dovoljno je utvrditi da se Prilog I. obavijesti o natječaju, u kojem se detaljno navode vrste poslova koje treba obavljati, odnosi na brojne zadatke, koji uključuju, među ostalim, „praćenje porezne politike u državama članicama […] te poreznog zakonodavstva država članica i provedbe pravila EU-a”, „ocjen[u] nacionalnog izravnog oporezivanja sa stajališta državnih potpora”, „praćenje nacionalnog zakonodavstva država članica u pogledu PDV-a” i „ocjen[u] nacionalnog neizravnog oporezivanja sa stajališta državnih potpora”. Ti brojni zadaci prije bi upućivali na to da bi zapošljavanje dužnosnika različitih jezičnih profila bilo prednost za rad službe jer bi oni mogli ispitivati politike i porezna zakonodavstva država članica na službenom jeziku ili službenim jezicima država članica, ne isključujući pritom mogućnost da bi vladanje određenim jezikom moglo biti nužno.

83 Neovisno o tom utvrđenju, važno je provjeriti može li se na temelju triju dokumenata, koje je Komisija dostavila tijekom postupka u prilogu odgovoru na tužbu, utvrditi poznavanje jezika koje Komisija objektivno može tražiti s obzirom na posebnu narav slobodnih radnih mjesta koja ona treba popuniti zapošljavanjem „stručnog referenta” u Upravi za izravno ili neizravno oporezivanje GU-a za poreze i carinsku uniju i „stručnog referenta” u jednom od odjela za fiskalne potpore GU-a za tržišno natjecanje, koji mogu odmah početi raditi.

84 U tom pogledu, kada ih se razmatra u cjelini, može se smatrati da dokumenti koje je dostavila Komisija pokazuju da su engleski i francuski najvjerojatnije dva jezika s najraširenijom uporabom unutar glavnih uprava u kojima se mogu zaposliti uspješni kandidati na natječaju.

85 Međutim, ta konstatacija sama po sebi nije dostatna da bi se utvrdilo poznavanje kojih se jezika moglo objektivno tražiti s obzirom na posebne poslove koje će zaposlene osobe morati obavljati. Naime, važno je provjeriti omogućuje li poznavanje samo jednog od tih dvaju jezika, kao drugog jezika, doista novozaposlenom dužnosniku da, s obzirom na posebnu narav slobodnih radnih mjesta, bude „spreman odmah početi raditi" i, prema potrebi, provjeriti odgovara li obveza pristupanja svim testovima u centru za procjenu kandidata na drugom jeziku takvoj potrebi.

86 Što se tiče posebne naravi slobodnih radnih mjesta, iz detaljne analize dokumenata koje je podnijela Komisija proizlazi da se za svakodnevne poslove, koje će uspješni kandidati morati obavljati, zadovoljavajuće poznavanje samo jednog od ta dva jezika, odnosno engleskog, može smatrati neophodnim kako bi uspješni kandidat bio „spreman odmah početi raditi".

87 Naime, opisi radnih mjesta iz 34 obavijesti o slobodnim radnim mjestima objavljenih u predmetnim glavnim upravama od 1. siječnja 2016. do 9. siječnja 2020., koje se nalaze u Prilogu B.3 odgovoru na tužbu, pokazuju da, iako je poznavanje engleskog jezika nužno, takav, slično formuliran zahtjev, suprotno onomu što tvrdi Komisija, ne postoji za francuski jezik.

88 Naime, može se istaknuti da opis radnog mjesta iz više obavijesti o slobodnim radnim mjestima predviđa da „radni jezici odjela su (uglavnom) engleski i (u manjoj mjeri) francuski". U istom smislu, jedna obavijest o slobodnom radnom mjestu predviđa da je „vladanje engleskim jezikom nužno", a da je „osnovno poznavanje francuskog jezika" samo „poželjno". Osim toga, iz nekoliko drugih obavijesti o slobodnim radnim mjestima proizlazi da je, iako je radni jezik tima engleski, zadovoljavajuće poznavanje drugih jezika, poput španjolskog, talijanskog, poljskog ili drugih službenih jezika, prednost.

89 Stoga, iako široka uporaba francuskog jezika unutar predmetnih glavnih uprava ne isključuje mogućnost da bi uspješni kandidat koji samo u zadovoljavajućoj mjeri poznaje samo francuski jezik s vremenom postao spreman početi raditi, ipak se, s obzirom na posebnu narav slobodnih radnih mjesta, ne može smatrati da bi takav uspješni kandidat bio „spreman odmah početi raditi" kako se to zahtijeva u obavijesti o natječaju.

90 Kad joj je o tome postavljeno pitanje na raspravi, Komisija nije mogla navesti na koje bi se radno mjesto moglo imenovati uspješnog kandidata koji u zadovoljavajućoj mjeri poznaje samo francuski, kao drugi jezik, tako da se smatra da je on „spreman odmah početi raditi".

91 U svakom slučaju, važno je naglasiti da je, u skladu s tekstom obavijesti o natječaju, sporno ograničenje ključno jer „većina se odjela Komisije u području carina i poreza u analitičkom radu, internoj komunikaciji te komunikaciji s vanjskim dionicima, u publikacijama, izvješćima ili člancima o ekonomiji koristi engleskim ili francuskim jezikom, kako je navedeno u točki ‚Opis poslova radnog mjesta' i Prilogu I.". Na temelju tih odredbi u obavijesti o natječaju zaključuje se da uspješni kandidat koji nema zadovoljavajuće znanje engleskog ili francuskog jezika ne bi mogao odmah početi raditi.

92 Iz toga proizlazi da se cilj zapošljavanja dužnosnika „koji su spremni odmah početi raditi" odnosi u bitnome na kompetencije za relevantno područje, a ne na opće kompetencije.

93 Međutim, valja utvrditi da se četiri testa u centru za procjenu kandidata moraju održati na drugom jeziku, iako, radi zapošljavanja dužnosnika koji su „spremni odmah početi raditi", nije nužno potrebno da se tri testa, čiji je cilj testiranje samo općih kompetencija, također održavaju na navedenom drugom jeziku.

94 S obzirom na prethodno navedeno, prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti obavijesti o natječaju u dijelu u kojem se propisuje sporno ograničenje, osnovan je. Slijedom toga, pobijanu odluku treba poništiti, pri čemu nije potrebno ispitati ostale tužbene razloge.

Troškovi

95 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da Komisija nije uspjela u postupku, treba joj naložiti snošenje troškova sukladno tužiteljičinu zahtjevu.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (osmo prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Poništava se odluka od 10. prosinca 2019. kojom je povjerenstvo za odabir u natječaju EPSO/AD/363/18 nakon preispitivanja odbilo uvrstiti ime osobe MZ na popis uspješnih kandidata za zapošljavanje administratora razreda AD 7 u području poreza.**

2. **Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.**

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Pynnä Laitenberger

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 6. srpnja 2022.

Potpisi